MEVLÂNA'NIN RUBÂİLERİ

1
Yabancı bellemeyin, ben de bu eldenim.
Sizin Diyarınızda kendi ocağımı aramaktayım.
Düşman gibi görünüyorsam da düşman değilim.
Hintçe söylüyorum amma aslım Türk'tür.
2
Bizim kafilemiz aşk ile adem diyarından yola çıktı.
Gecemiz bitmeyen visalin şarabından içip aydınlandı.
O şarap bizim mezhebimizce haram değildir.
Ondan tatmış olan dudağımız, adem sabahına kadar kurumayacaktır.
3
Başımı koyduğum her yerde secde edilen O'dur.
Dört köşe ve altı bucakta tapılan, hep O'dur.
Bağ, gül, bülbül, sema, sevgili. Bütün bunlar hep bahanedir;
Yalnız ve asıl maksut hep O'dur.
4
Gönlümün içinde ve dışında var olan hep O'dur.
Tenimdeki can, kan ve damar hep O'dur.
Buraya nasıl olur da şirk ve iman sığar?
Varlığımın **"Neden"**i **"Niçin"**i kalmadı,
Çünkü vücudum da O'ndandır ve hep O'dur.
5
Minare ve medreseler viran olmadıkça
Kalenderlik ahvali intizam bulmaz.
İman küfür ve küfür iman olmadıkça
Hakk'ın bir kulu hakkiyle müslüman olmaz.
6
Ben göklerin her birinde bir takım insanlar
Onların üzerinde de melekler görüyorum.
Ey şaşı, eğer sen biri iki görüyorsan,
Ben de senin aksine ikiyi bir görüyorum.
7
İstek yolunda ergin kimseler,
cihandan elini eteğini çekmiş erler gerektir.
Sen kendi görüşünü tedavi et.
Yoksa bütün âlem O'dur; yeter ki görecek göz olsun!
8
Varlığım hudutsuz bir deniz olduğu zaman
O, benim vücudumdaki zerreleri aydınlatır.
Bunun için ben, şule gibi yanarım; tâki aşk yolunda
Bütün zamanlarım bir andan ibaret olsun!
9
De ki: Gece olsa da, bizim gündüzümüze gece yoktur.
Aşk mezhebinde aşka mezhep olmaz.
Aşk öyle bir denizdir ki ne ucu bucağı, ne de sahili ve kenarı vardır.
Oraya düşüp boğulurlar; fakat **"Aman!"** diye bağırmak, **"Ya Rabb!"** diye haykırmak yoktur.
10
Ey can, haberin var mı ki cananın kimdir?
Ey gönül farkında mısın ki mihmanın kimdir?
Ey ten, türlü hile ile kaçmak yolunu arıyorsun;

Hâlbuki o seni çekiyor. Dikkat et, seni arayan kimdir?
11
Cihan güzellerinin özlemi senin güzel yüzünedir.
Zahitlerin kıblesi senin lâtif iki kaşındır.
Bütün evsafımdan sıyrıldım, soyundum;
Tâ ki senin dil-nişin ırmağında çıplak olarak yıkanayım!...
12
Sevgilim, sana yakın olmanın sebebi hep muhabbettir.
Ayağını nereye basarsan biz oranın zeminiyiz.
Aşk mezhebinde reva mıdır ki
Âlemi seninle gördüğümüz halde seni görmeyelim?...
13
Gönlümü belâ uğrağına saldım
Onu yalnız senin arkandan koşturdum.
Sevgilim, bugün rüzgârdan senin kokun, geldi;
ben şükrâne olsun diye kokunu getiren rüzgâra gönlümü verdim.
14
Seninle beraber olduğum zaman sevgin beni uyutmaz.
Sensizken de hasretinle gözlerim uyku tutmaz.
Sübhânallah, ker iki gecede de ben yine uyanık kalırım.
Bu iki uykusuzluk arasındaki farkı artık sen anla !
15
Ben bir zerreyim, benim güneş yüzlüm sensin.
Ben gam hastasıyım, bana sen aynî devasın.
Kolsuz, kanatsız, senin arkandan uçar dururum; sanki küçük bir çöpüm;
beni tutan ve çeken **“kehrüba”** sensin !...
16
Bizim şu kara topraktan olan bedenimiz feleğin nurudur.
O kesiften, asumanda öyle sür’atle uçar ki bu çalâkî meleklerin bile gıptasını davet eder.
Bazen gök insanları, biz toprak adamlarının temizliğini kıskanırlar;
Hazanda şeytanlar bizim kötülüğümüzden kaçarlarlar.
17
Bugünde her günkü gibi haraplık içinde harabız.
Düşünce kapısını açma; rübabını çal.
Kendisine dostun cemali mihrap olan kimseye
Bin türlü namaz ve o kadar da rükû ve sücut vardır.
18
Sübhânallah, Ey parlak inci, seninle daima
Her suretle muhalefetimiz var:
Ben senin taliinim, hiç uyumuyorum.
Sen benim bahtımsın, hiç uyanmıyorsun.
19
Evet, ey varlığına taptığım! Seni kaybetmemin sebebi kendiliğinden hasıl oldu;
Uyku geldi ve bizden seni alıp götürdü.
İyi uyu ki ben ta seher vaktime kadar
Senin uykulu nergis göklerinden müşteki, feryat edeceğim.
20
Yârsız olmaktan daha güzel yar olamaz,
İşsiz olmaktan daha lâtif iş bulunamaz.
Allaha yemin ederim ki hile ve ayyarlıktan azade olan kimseden
Daha akıllı ve kurnaz bir insan olmaz.
21

Bu gün sabah şarap ile dolu olan kadeh elimde düşüyorum.
Kalkıyorum ve mest oluyorum,
Benim mestliğim servi boylu sevgilimin güzelliğindendir.
Ondan başka var olan bir şey bulunmadığı zaman ben de yok olurum.
22
Bu gece benim çok zar ve zarif olduğum bir gecedir.
Bu gece sırların meydana çıkacağı gecedir.
Gönlümde gizli olan şeylerin hepsi sevgilimin hayalidir.
Ey gece, çabuk geçme; zira bizim işimiz var!...
23
İnsaf et ki aşk ey i bir iştir.
Fakat fena tabiat onun saffetini bozar.
Sen şehvetinin adını aşk koymuşsun;
Hâlbuki şehvetle aşk arasında ne uzun mesafe vardır?
24
Bu acı sözler öyle gönül kırıcıdır ki...
İnsaf et, o ağza bunlar yaraşır mı?
Yok, yok; onun tatlı dudağı hiç acı söz söyler mi?
Bu tatsızlık ancak benim bahtımın kötülüğündendir.
25
Güzel yüzünü perilerin kıskandığı insan,
Seher vakti idi, geldi. Gönlüme gözünü dikti.
Ta sabah oluncaya kadar o ağladı, ben ağladım. Sordu:
Acaba ikimizden âşık olan hangimiziz?
26
Bu mevsim, bahar değildir; başka bir, devirdir.
Her gözün mahmurluğu ayrı bir, visalden olduğu gibi..
Her ne kadar bütün dallar ihtizaz ederse de
Her birinin sallanmasının başka, başka sebepleri vardır.
27
Bizim sarhoşluğumuz şu kırmızı şaraptan değildir.
Bizim şarabımız sevda kadehinden başka yerde yoktur.
Sen benim kadehimi kırmaya ve şarabımı dökmeğe geldin;
Fakat ben o türlü mestim ki şarabım meydanda değildir.
28
Bu aşk bir hükümdardır amma bayrağı meydanda değildir.
Kur'an haktır; fakat ayeti zahir ve aşikâr olmamıştır.
Her âşık bu avcıdan bir ok yemiştir,
Kan içer; fakat cerahati görülmez.
29
Sevgili, senin sebebinden gönlüm yasemenle doludur.
Senin menzilinde benim gibi ve bana benzeyen acaba kim vardır?
Can ve cihandan kalkıp gitmek güç değildir;
Asıl güç olan senin bulunduğun yeri terk etmektir.
30
Rüzgâr geldi, mey içenlerin üzerine gül döktü.
Yar geldi, dostların kadehine mey döktü.
Onun, sümbül gibi güzel kokulu olan saçı, güzel kokulu yerlerde revnak bırakmadı;
Nergis gibi mest olan gözler ile de aklı başında olanların kanını döktü.
31
Senin ayağına sarılmışım, elini tutamıyorum,
Senden medet isteyemiyorum; kimden derman arayayım?

Gönlüm senin muhabbetinle hastadır...
Hey gafil, "ciğerinde su yoktur, hasta değilsin" diye bana tan ediyorsun;
sanki ciğerimde su yoksa ne olmuş." kirpiklerimde yar ya!..."
32
Bu zulüm sana kimden geldi kelimesiz ve dilsiz,
Böyle feryat ve figan nedendir; ey ney? O cevap verdi:
—Beni bir şeker dudaklıdan kesip aldılar, onun için
Nale ve feryatsız yaşamak nedir bilmiyorum!...
33
Eğer sevgilim olan aya imanın varsa
Bu çabuk geçişin bir kusur değil midir?
Gece yüzünü bana çevirdi ve böylece itizar etti:
"Bizim ne günahımız var; aşkın ucu bucağı yok ki"
34
Havada ve sahrada olan zerrelere iyi bak,
Onların hepsi bizim gibi mecnundur ve hepsi bi-karardır.
İster mahzun, ister memnun olsun, ne kadar zerre varsa hepsi,
Her türlü kayıttan âzade olan ezel güneşinin pervaneleridir.
35
Gönlüm senin gamından her gün bir kat daha zar olmakta
Ve senin merhametsiz gönlün benden gittikçe bizar kalmaktadır.
Sen benden geçtin; fakat gamın benden geçmedi.
Doğrusu, gamın senden daha vefalıymış!..
36
Güzelliği vasfetmenin üstünde olan sevgilim,
"Gönlün nasıldır?" Diye hatırımı sormak için evime geldi.
O eteğini kaldırıyordu; Gönlüm ona dedi ki:
Eteğini iyi topla! zira evim kanla doludur..
37
Ey yüzü güzelliği ruh aynası olan sevgili!
Sabah şarabında senin hayalinin ayaklarına
Gözlerimi sürmek isterim.
Fakat korkarım ki onlar kirpiklerimin oku ile yaralı olurlar!
38
Sayısız hikâyeler anlattılar, yokluğa, varlığa dair birçok sözler söylediler
Gaflet içinde akıllarınca mana gevherini deldiler.
Kâinatın esrarına vakıf olmadıkları için
evvelâ uzun uzun çene çaldılar, sonra uyuyup kaldılar..
39
Senin sözünü söyleyip mütemadiyen seni anmak, beni sükûte mecbur etti.
Seninle meşgul olmaktaki zevk ve lezzet beni işsiz bıraktı.
Senin tuzağından gönlüm evine kaçtım.
Hâlbuki gönlüm tuzak oldu ve ben gene sana tutuldum.
40
Ben kendisini bilen insanların kuluyum,
Ki onlar her zaman kendi gönüllerini hatalardan kurtarmaktadırlar.
Kendi zat ve sıfatlarından bir kitap yaparlar
O kitabın fihristini (Enel Hakk - ben Hakkım) sözü ile icmal ederler.
41
Senin sevgin ateşinden kalbimde bir aydınlık
Senin sohbetinden gönlümün ırmağında bir su vardı.
O su serap, o ateş şimşek oldu.

Şimdi hep o masallar geçti; bütün bunlar sanki birer rüya imiş!...
42
Senin aşkından derya dalgalanıp karıştı,
Bulutlar senin ayağına inciler döküyor.
Yere senin aşkından bir yıldırım düştü.
Bu duman onun için göklere yükseliyor.
43
Hekimin gönlünü kapan o sevgiliyi hekim nasıl tedavi edebilir?
Hiç ona ilâç tavsiye edilebilir mi?
Eğer o, güzelliğinden bir zerre gösterecek olursa
Vallahi o hekime de bir başka tabip lâzım gelecektir.
44
Ruhum göklere uçtuğu ve tenim topraklara karışdığı gün
Kabrimin üzerine parmağınla **"kalk!.."** diye yaz;
Yaz ki ben mezarımdan sıçrayayım
Bu ölü vücudum tekrar canlansın!
45
Ey beni güçlüklerden kurtaran ve ihsanı ile
Serviyi, gülü, bahçeyi mest eden sevgilim!
Gül, humarınla senin sermestin ve diken bedmestindir.
Bir kadeh daha ver ki hepsi bir olsun!..
46
Aşk olmayınca içkinin neşesi artmaz,
Aşk olmayınca güzel vücutlara uygunluk gelmez.
Eğer deryaya bulutlardan yüzlerce katreler yağsa,
aşkın tesiri olmadıkça o katreler ilelebet inci olamaz!...
47
Bir can ki onda senden bir hayal vardır,
O can nasıl zeval bulur?
Aya noksan gelip incelir ve hilâl olursa da,
Bu incelmesi bir kemalin başlangıcı değil midir?
48
Ey sevgili! Aşkının ateşi son haddine erdi.
Senin sevginden, işim sadece şikâyet, oldu.
Eğer her seher inlediğimi istemiyorsan bana acı;
Zira derdim tahammül edilmez bir hale geldi.
49
Senin gözünün bin türlü sihri vardır.
Yüzlerce, binlerce can ona bağlıdır.
Sevgilim, senin siyah saçların küfürdür; din ise ay gibi olan yüzündür.
Küfürle kıyas et, bak ki din ne parlaktır?!...
50
Hakkın muhabbeti sabah gibi aşikâr olmaya başlayınca
Yaşayanların teninden canları uçmak ister.
İnsan öyle bir makama erişir ki her nefeste göze muhtaç olmaksızın
Sevgiliyi görmeye muktedir olabilir.
51
Sabır ve kararı kalmamış âşıktan daha biçare kimse olur mu?
Zira bu aşk, devasızlığa uğramaktır.
Aşk eleminin dermanı ne cimrilik ve ne de riyadır.
Çünkü hakikî sevgide ne vefa vardır, ne de cefa .
52

Anladım ki sevgi, benim varlığımın bağıdır.
O bin telli saç benim elimdedir.
Ben her ne kadar dün kadehten mest olmuşsam da
Bugün kadeh benden sarhoştur.
53
Sevgilinin varlığı sana açılsın istiyorsan
İç yüze geç, dış yüzde durma...
O öyle bir zattır ki onu senden yine senin örtülerin kapamıştır.
Hâlbuki kendisi kendi varlığına batmış ve her iki âlem de onda boğulmuştur.
54
Divane oldum: divane hiç uyku uyur mu?
Mecnun uykunun nerede olduğunu bilir mi?...
Zira Allah uyumaz, uykudan münezzehtir.
Bil ki Allah'ın divanesi de uyumakta onunla beraberdir
55
Dediler ki aşkın akıbeti sükûnettir.
Evveli şuriş (Karışıklık) nihayeti temkindir.
Can, bu aşk değirmeninin altında duran taştır
Bu kararı olmayan beden ise üstte görünen döner parçadır.
56
Dediler ki altı cihet Allah'ın nuru ile doludur.
Halktan **"O nur neredеdir?"** diye feryat koptu,
Yabancı olan kimse, sağa, sola baktı; onu göremedi.
Dediler ki : **—Onu görebilmek için -bir an- sağsız, solsuz bak"**
57
Büyüklere hâkipay olmayan baş ve onların
Sevdasına candan gark olmayan gönül yok olsun!
Dediler ki onlarla bu baş ve bu gönül arasına kıl sığmaz, o kadar biribirine yakındırlar.
Hâlbuki ben bizzat kıl oldum.
Artık benim, için oraya sığıp sığmamak meselesi kalır mı?
58
Ne yukarda ne de aşağıda olmayan Ay nerededir?
Ne bizimle ne de bizsiz olmayan nerededir?
Orada burada deme; doğrusunu söyle; âlem hep O'dur.
Fakat onu görebilecek göz nerededir?
59
Cadı gibi sihirbaz ve nergis gibi güzel gözerinin şarabından mestim.
Senin yanına geldiğim zaman niçin beni kovuyorsun?
Ben öyle dudağını ıslatmakla doyacaklardan değilim.
Beni kendi ırmağına at, ruhumu ancak o kandırabilir!..
60
Hallacı Mansur **"Ben Hakkım"** dedi.
Bütün yolların topraklarım kirpikler ile süpürdü.
Kendisinin yokluğu denizine daldı
Ancak ondan sonra **"Enelhak"** incisini buldu ve deldi.
61
Güneşin, senin huzuruna çıkacak ne liyakati var?
Çabuk giden bir rüzgârın, senin zülfüne yetişmesi, haddine mi düşmüştür?
Varlık şehri içinde bilgiçlere hocalık eden akıl,
Senin köyüne ve civarına geldiği zaman divane olur.
62
O mest olan güzel, ansızın kapımdan içeri girdi,

Yakut gibi duran şarap kadehinden içip geçti oturdu.
Onun dalgalanan saçını görüp tutabilmek için
Bütün yüzüm göz ve gözüm baştanbaşa el oldu.
63
Aşkta yükseklik, alçaklık, akıllılık, akılsızlık,
Hafızlık, şeyhlik, müritlik yoktur.
Rintlik, hiç bir kayda bağlı olmamak,
Az söylemek ve kaygusuzluk vardır.
64
Çok bilgili olan akıl senin aşkından bihaberdir, gafildir.
Seni özleyen yürek ateşler içinde uyur.
Eğer gözsüz ve gönülsüz uyuyacak olursam şaşmayın.
Zira iki gözüm kan olmuştur; uyuyan gözlerim değil, kandır.
65
Senin aşkın hususunda hana nasihatin ne faydası olur?
Zehir içmişim, şeker bana kâr eder mi?
Benim için **"onun ayağına zincir bağlayın"** diyorlar;
halbuki deli olan gönüldür, ayağıma zincir vurmak neye yarar?..
66
Dün gece benim taptığım, gökteki Ay gibi idi
Yok, yok! Belki güzellikte güneşten de üstündü.
Şunu biliyorum ki güzeldi, fakat bilmediğim bir şey varsa güzelliğinin nasıl olduğudur.
Hayale sığmayan bir güzellik bilinebilir mi?
67
Gözünü dik ki gönlün göz olsun;
Gönül gözüyle sana başka bir cihan görünsün!
Eğer sen kendini beğenmekten kurtulursan
Her işin başkaları tarafından beğenilmiş olur.
68
Onun ay gibi güzel yüzüne tutulan ve kereminin sakisinden
Mest ve harap olan kimse şadumân olsun.
Ben şad değilim; gözyaşlarım akıyor, gözlerime hiç uyku girmiyor. . ,
Uyku gelmekten korkuyor; çünkü gelecek olursa gözyaşlarım onu alıp götürecektir.
69
Akıldan yüz merhale uzaklaşmak,
İyi ile kötünün vücudundan kurtulmak istiyorum.
Benim vücudumun perdesi, arkasında o derece güzellik var ki
-ey bihaberler!- benim kendime aşık olacağım geliyor..
70
Sevgilimin aşkına tutulduğum ilk zamanlar
Feryatlarım komşularımı uyutmuyordu.
Şimdi feryatlarım azaldı, aşkım arttı.
Zira ateş alevlendiği zaman dumanı kalmaz.
71
Âşık tevazu göstermez de ne yapabilir?
Geceleri senin olduğun yere gelmez de ne eder?
Büklüm büklüm olan saçını öperse şaşma, darılma.
Divane, zincirlerini ısırmazsa, çiğnemezse ne yapar?..
72
Nazı ve nazikliği terk etmiş olan âşık,
Aşk mezhebinde civanmert olur.
Bağrı yanıklara ateş satmak yaraşır mı?

Yusufluk etmeye yeltenen Yakup ne kadar soğuktur.
73
İyi bil ki âşık müslüman olamaz,
Çünkü aşk mezhebinde küfür ve iman yoktur.
Aşkta ten, akıl, can ve gönlün yeri olur mu?
Böyle olmayanlar âşık değildirler.
74
Seven için her nerede bulursa bulsun şarap içmek,
Yahut akıl ve hicap perdesini yırtmak gerektir.
Ben şarabı nerede içeyim? İçecek olsam da şarabın,
Başımdan alıp götüreceği akıl bende yok ki?
75
Senin güzel olan sevgin, kan dökmek istediği zaman can,
Ten kafesinde memnuniyetle çırpınmaya başlar.
Senin şeker gibi dudağında günah imkânım bulup ta
Perhiz eden kimse kâfir olmaz da ne olur.
76
Senin, gönlünde bir şey parlıyor; ona bak!
Yoksa hikâye dinlemekle esrar düğümü çözülemez.
Nitekim dışardaki koca ırmaktan,
Evin içindeki küçük bir çeşme daha faydalı ve daha güzeldir.
77
Eğer âşıka yok olmak ve ölmek
Veya aşk yolunda canını feda etmek düşüyorsa
Artık aşk için **“sonsuzluk pınarından ab-ı hayat içmektir”**
Demeleri boş bir söz olmaz mı?..
78
Maşuka güneş gibi taban oldu.
Âşık zerre gibi döndü durdu.
Aşk baharının rüzgârı esince
Kuru olmayan dallar elbette harekete gelir.
79
Ben o sevgilinin bendesiyim ki akıl onun mecnunudur.
Ondan pür-hûn olan bir gönül yüz can kıymetindedir.
Yemin ederim ki âşıkların gözünden
Akan yaşlara abı hayat gıpta eder.
80
Ayın güzelliği biraz onun-yüzüne benzer,
O melek huyluyu biraz andırır,.
Hayır!, Hayır!,.. Nereden nereye?.. Ay kim oluyor?
Canım ona kurban olsun; O’na benzeyen varsa ancak kendisidir.
81
Senin yanağın put olunca putperestlik iyidir.
Şarap senin kadehinden olursa mestlik iyidir.
Senin aşkının varlığı içinde öyle yok oldum ki
Bu yokluk bin varlıktan yeğdir.
82
Keremkâr dildarın mezarı başına gittim.
O teninin toprağından mahzun bir gül gibi zahir oldu.
Toprağa seslendim, dedim ki:
“Ey toprak benim vefadâr olan yârimi incitme, hoş tut!..”
83

Dün gece benim yanıma şirin sözlü, tatlı dudaklı mağrur bir güzel geldi:
Beni güneş gibi yüzüyle uyandırdı:
“Güneş görülünce kalkılır,
beni gördün kalk, ne duruyorsun?... dedi.
84
Gece geçti, benim ise ne geceden ne de gündüzden haberim var.
Gecelerim, gündüzlere ışık veren, o sevgilinim yüzüyle pür-nûrdur.
Ey gece sen o sevgiliden habersiz olduğun için böyle karanlıklar içinde kaldın.
Ey gündüz, sen de git o sevgilinin gündüzünden gündüz olmayı öğren.
85
Dün gece gördüm ki sevgilim bir mecliste oturuyordu.
Kucaklamağa muvaffak olamadım,
Kulağına lâkırdı söylemeyi bahane ederek hiç olmazsa
Yanak yanağa gelmek fırsatını kaçırmadım.
86
Aşık sevgilisinin izini takip ile onun oturmuş ve gezmiş olduğu yerlerin etrafını dolaşır,.
Zahit te tespih ile rükû ve secde ile uğraşır.
Âşık susamış ve zahit acıkmış olduklarından
Biri su kenarında, diğeri ekmek arkasında koşar,.
87
Bağa bülbül geldi. Kargadan kurtulduk.
Ey gözümün nuru sevgilim, seninle bağa gidelim ve gül ve susam gibi açılalım.
Âkan sular gibi bağdan bağa revan olalım.
Akalım ve hiç durmayalım.
88
Sevgilimden başkaları ile hem-bezm olmama rağmen
Vallahi gönlümde ondan başka hiç bir kimsenin aşk ateşi yoktur.
Güneş batınca karanlıkta kalan,
güneş yerine kandil yakmaz mı?..
89
Âlemde tek olan eşi bulunmayan sevgilimle?
“Tek mi, çift mi?” oynadık.
Bana: **“tek mi istersin, çift mi?”** dedi.
Ben de: **“Seninle çift olmak ve bütün âlemden tek kalmak isterim,”** dedim.
90
Gönlümü senden çekip almak mümkün değildir.
En iyisi onu bütün bütün senin sevgine terk etmektir.
Eğer aşkının gamına gönlümü bırakmazsam onu ben ne yaparım?
Artık gönlümü göğsümde taşımamın manası kalır mı?..
91
Aşkım kemale ermiş, sevgilim hüsün ve cemalde yükselmiş.
Gönül söylenecek bin bir sözle dolu, dil söylemekten aciz.
Susamış olduğum halde önümde akan temiz ve berrak suyu içemiyorum.
Cihanda bundan daha garip bir hal görülmüş müdür?
92
Aşkım, abı zulâlden daha lâtif ve paktır.
Bana aşk ile oynamak helaldir.
Başka âşıkların aşkı halden hale inkılâp eder.
Benim aşkım ve benim maşukumun ise zeval ve intikali yoktur.
93
Senin aşkınla âlemin erganunu (söz dinleyeni) oldum.
Senin mızrabınla gizli ahvalim âleme faş oldu.

Sevgin beni çenge benzetti,
Hangi perdeme dokunursan oradan inliyorum.
94
Sermest olan bülbülden sevgilimi hatırlatan nağmeler işitiyorum,
Semâın rüzgârından gönlümü çeken bir hal duyuyorum.
Sularda daima yârimin hayalini görüyorum
güllerden bütün onun aşinalık kokusunu alıyorum..
95
Bendeki neş'e şaraptan değil kendimdendir.
Bendeki hararet yine bendendir, sudan ve ateşten değildir.
Âşk beni o kadar hafifletmiştir ki vücudumu mizana çekseniz
hiçten pek çok daha eksik çıkarım!.,.
96
Elime ne beklenilmez bir av düştü; ben ne yapayım?..
Başıma tatlı bir sarhoşluk geldi; nasıl edeyim?..
Sofuyum, zahidim.. İyi ama, yolda giderken
Güzelin biri ya bana bir buse verirse ben ne yaparım?
97
Bugün mestçe bir dolaşmak
Kafatasından peymane (kadeh) yapmak istiyorum.
Bu şehirde sarhoş sarhoş dolaşıp durdum.
Bir akıllı adam arıyorum ki onu divane deyim...
98
Sevgilim, sitemler ile bana uykuyu haram etti.
Yarabbi, ne olur sen de onu uykusuz bırak!
Bırak ki, o da uykusuzluğun acısını anlasın
sözünün manasını düşünsün.
99
Ne ben benim, ne sen sensin, ne sen “ben”sin.
Hem ben benim , hem sen sensin, hem sen “ben” sin..
Ben seninle o haldeyim ki - ey güzel sevgilim!...
Ben sen miyim, yoksa Sen ben misin, bir türlü kestiremiyorum.
100
Mademki gönlümde perileri kıskandıran sevgilimin hayali vardır;
Bu âlemde benim gibi bahtiyar olan kimdir?
Allaha yemin ederim, ben şad olmadıkça yaşayamam.
Gam diye bir şey olduğunu işitiyorum; fakat onun ne olduğunu bilmiyorum.
101
Kendim güzel değilim ama güzellere tapanlardanım;
Bâde değilsem de - hiç olmazsa — ondan mest olanlardanım.
Münacat ehlinden değilim;
Fakat senin harabat ehlinden olmakla bahtiyarım ya
102
Ey sevgili! Her kesin kalbinde senin aşkından bir parıltı vardır.
Ve her mihraptan sana yalvarışlar yükselir.
Seninle oturup çektiğim elemleri sana söylemek için
Bahtiyar bir gece ve lâtif bir mehtap lâzımdır.
103
Ey cihanın canı olan sevgili! Senin yüzün bana kıble olalıdan beri
Ne Kâbe’den haberi var; ne de kıble neredедir biliyorum.
Senin yüzün gözümün önünde iken kıbleye dönmeğe kudret bulamıyorum.
Çünkü o, kalıbın, suretin kıblesidir; senin yüzün ise ruhun kıblesidir!...

104
Sevgilim! Ben senin yüzüne baktıkça içimde güller açardı
Ben bir gülistan kesilirdim. Ve iki gözüm seni görerek nurlanır, parlardı,
“Allah seni kem gözden esirgesin, kem gözler senden uzak olsun!...” diye yalvarırdım.
Ne yazık ki, o kem göz ben oldum ve senden ben, seni seven ben uzak düştüm!,..
105
Bu gece, gönlüme uygun bir arkadaşla
Çayırda bir meclis kurduk.
Şarap, meze, ışık sazlar ve okuyanlar... hepsi tamamdı.
Ah!... Keşke ey sevgili, bütün bunların hiç biri olmayaydı da yalnız sen olsaydın!....-
106
Önümde kendi ayrancağızım oldukça,
Yemin ederim ki, başkalarının bal şerbeti gözümde yoktur.
Eğer zaruret ve mahrumiyetten öleceğimi bilsem,
Yine hürriyetimi esaretle değişmem
107
Bana sıdk ile ikrar verdiği halde
Beni âleme oyuncak eden kimselerden bizarım
Çünkü benim âlemle alış verişim yoktur.
Bu türlü ikrar edenlerden ziyade ben, beni inkâr edenlerin bendesiyim.

Kaynak:
Hasan Âli YÜCEL, Mevlâna’nın Rubaileri, Remzi Kitabhânesi, İstanbul, 1932